

MOLCER MÁTYÁS

HARAG NÉLKÜL

*Lopakodva békül oszló haragom, valami vitás
dolog ellökött a poshadt emlék gyökereitől,
valami puha akarat él még a megalkuvás mögött,
Iovasok ezek a kocogó fényt akaró kusza elemek,
a feledni induló harc él már szememben, és
mit akarhat annyi görcsben feszülő idő után
e bohó szavú, patás dal bennem? Ma haragom is
oszlik, s talán beérem más tüntetéssel, egy
sár nélküli, kövezett út távolba iramodó
fényében élni — halkan s jól — kellene ezután ...*

INTERMEZZO

elvértett soraim között tört szárnyú feledés ül

ANYASÁG

*Lassabban figyelem: dagadt lábammal hova lépek,
álmom szembejön és vezet, mellemen feszül ingem,
izzadt gondolatok mögül borzas hajlatom ősi
főlcukló kielégülést vár. Megtelt ölem, énem
őrzi ágya hitét. A föld elcsitítja a görcsöm
várandós nyugalommal és majd megtermi gyümölcsét*